

Die Oorspronklike

Geloof

Eerste Uitgawe

DEUR

APOSTEL NORMAN WILLIS

Die Oorspronklike Geloof, weergawe 1.32
Deur Norman B. Willis.
Kopiereg © Nazarene Israel, 6021 (2021 nC)
Verantwoordelike gebruik toegelaat.
Aangepas uit die "Nazarene Israel" studies.
Vertaal deur: Essie Stadler.

Vir voorstelle of kommentaar, stuur 'n e-pos aan:
contact@nazareneisrael.org

Vir meer inligting of vir 'n bydrae tot die bevordering
van Sy werk, besoek ons op die web:
nazareneisrael.org

Mag die Naam van Yahweh verheerlik word.
In Yeshua se naam, Amein.

Inhoudsopgawe

Voorwoord	5
Wat was die oorspronklike geloof?	7
Waarom dieselfde dae van aanbidding	15
Om u Israeliese erfenis te herwin	35
Die bruid se reis terug na haar huis	49

Voorwoord

Lesers wil dikwels weet watter Engelse weergawe ek gebruik. Ek begin gewoonlik met die New King James-weergawe en korrigeer die name dan na hul Hebreeuse vorm. As daar 'n vraag is, probeer ek die bron tekste langs die vertalings plaas, sodat u self die verskil kan sien. Die Hebreeus is van die Hebreeuse Masoretiese Teks. Vir die Aramees het ek die Peshitta Aramees in BibleWorks 8 gekopieër met behulp van 'n Hebreeuse bloklettertipe, en uit die Engelse vertaal.

Sommige wil weet waarom ek na Griekse tekste verwys as ek die Semitiese inspirasie gebruik.. Terwyl ek glo dat die Hernude Verbond (Nuwe Testament) in Hebreeus of Aramees geïnspireer is, kan die twee bestaande Aramese tekste (Peshitto en Peshitta) nie die oorspronklike wees nie, omdat daar te veel ongerymdhede is. Ek kan dit in toekomstige werke gebruik, maar aangesien die Griekse tekste ouer is, is dit oor die algemeen meer waardevol vir teksontleding.

Ek glo dat die Skrif die hoogste en beste gesag in alle leerstellings is. Ek het eenvoudig probeer wys wat Yahweh se woord sê, en dan net genoeg kommentaar gelewer om aan te toon hoe die verse op mekaar betrekking het. My hoop is dat u sal fokus op Yahweh se woorde, eerder as my eie.

As u voorstelle het om hierdie studie beter te maak, stuur 'n e-pos na contact@nazareneisrael.org

Mag Yahweh ons almal in Sy volmaakte waarheid lei.

Norman Willis.

Wat was die oorspronklike geloof?

Wil u die geloof behou wat die Messias sy apostels geleer het om te onderhou? Sommige mense beweer vinnig dat die Messias se dissipels almal 'Christene' was, maar is dit regtig wat Bybelse verslae toon?

Wat as die Bybel toon dat die Messias en sy dissipels hulself as Nasireense Israëliete beskou, en dat die 'Christene' 'n ander groep is? Wat sou dit beteken?

Een van die invloedrykste kerkvaders van alle tye was Epiphanius van Salamis. Hy het van 310 tot 403 nC geleef. Hy het gesê dat die Nasareners en die Christene twee aparte (maar verwante) groepe was wat in die vierde eeu nC twee verwante (maar verskillende) gelowe behou het - en so is dit vandag nog.

“Die Nasareners verskil in geen wesenlike saak van hulle nie (dit wil sê die Ortodokse Jode), omdat hulle die gebruike en leerstellings toepas wat deur die Joodse wet voorgeskryf word; behalwe dat hulle in Christus glo. Hulle glo in die opstanding van die dooies, en dat die heelal deur God geskep is. Hulle verkondig dat God een is, en dat Jesus Christus sy Seun is. Hulle is baie geleerd in die Hebreeuse taal. Hulle lees die Wet (wat die Wet van Moses beteken) ... Daarom verskil hulle ... van die ware Christene omdat hulle tot nou toe [sulke] Joodse rituele vervul soos die besnydenis, Sabbat en ander. ”

[Epiphanius, “Against Heresies,” Panarion 29, 7, pp. 41, 402]

In *Panarion* (*Teen ketterye*) Probeer Epiphanius bewys dat die Katolieke die ware afstammeling van die eerste

eeuse apostels was (Jakobus, Johannes, Petrus, Paulus, ens.). Alhoewel Epiphanius se bewering in sy tyd algemeen aanvaar is, het baie ander Katolieke geleerdes sedertdien nie met hom saamgestem nie.

Onder diegene wat nie met Epiphanius saamgestem het nie, was Marcel Simon, 'n vroom Katolieke kenner van die eerste-eeuse vergadering. Marcel Simon het gesê dat Epiphanius geweet het dat dit nie die Katolieke was nie, maar die Nasareners, wat die regte afstammeling van die eerste eeuse vergadering was - maar tog noem Marcel Simon die Nasareners steeds 'kettters' omdat hy sê dat die Katolieke Kerk nie van hul leerstellings hou nie.

“Hulle (Nasareners) word hoofsaaklik gekenmerk deur hul vasberade verbintenis met Joodse gebruike. As hulle kettters geword het in die oë van die (Katolieke) Moederkerk, is dit bloot omdat hulle vasgestaan het op verouderde posisies. Alhoewel Epiphanius energiek weier om dit te erken, verteenwoordig hulle die direkte afstammeling van die primitiewe gemeenskap, waarvan ons skrywer (Epiphanius) weet dat dit deur die Jode, met dieselfde naam, van 'Nazareners' aangewys is. .”

[“First Century expert Marcel Simon, Judeo-christianisme,” bl 47-48.]

Let op hoe Marcel Simon erken dat die Nasareners die direkte geestelike afstammeling van die eerste-eeuse apostels was (Jakobus, Johannes, Petrus, ens.); tog noem hy die Nasareners 'kettters' omdat hulle ernstig gestry het om die geloof wat eenmaal aan die heiliges oorgedra is, te behou, net soos Judas 3 beveel.

Yehudah (Judas) 3

3 Geliefdes, terwyl ek baie ywerig was om aan u te skryf oor ons gemeenskaplike redding, het ek dit nodig gevind om aan u te spoor om ernstig te stry vir die geloof wat eens aan die heiliges oorgelewer is.

Maar hoe kan Marcel Simon die Nasareners 'kettters' noem omdat hulle Judas 3 gehoorsaam het? Is ons 'kettters' as ons doen wat die Skrif sê? Is die regte kettters nie diegene wat leer wat teen die Skrif is nie?

As die Nasareners die direkte geestelike afstammeling van die Joodse apostels was, is dit sinvol dat hulle 'sulke Joodse rituele soos die Sabbat, die besnydenis en ander' onderhou het, omdat die Messias Yeshua (Jesus) in sy eerste preek vir ons gesê het om nie te dink dat Hy gekom het om die wette van Moses of die profete te vernietig nie.

Mattityahu (Matteus) 5: 17-19

17 “Moenie dink dat ek gekom het om die wet en die profete te vernietig nie. Ek het nie gekom om te vernietig nie, maar (net) om te vervul.

18 Want voorwaar Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal daar niks van die wet verbygaan voordat alles gebeur het nie.

19 Daarom, wie een van die geringste van hierdie geboie ongeldig maak en mense so leer, hy sal die minste genoem word in die Koninkryk van die hemele. Maar elkeen wat dit doen en leer, hy sal groot genoem word in die Koninkryk van die hemele.”

Dit is belangrik om te verstaan dat Yeshua self gesê het om nie te dink dat Hy gekom het om die wet te vernietig nie. As 'n goeie Seun sou Yeshua nie aan sy Vader

Yahweh (Jehovah) ongehoorsaam wou wees nie, want Vader het gesê het dat hy versigtig moet wees om niks aan die wette van Moses by te voeg of weg te neem nie.

Devarim (Deuteronomium) 12:32

32 "Alles wat ek jul beveel, pas dit op; jul mag niks daarby voeg nie of daarvan wegneem nie."

Soms dink mense dat die wette van Moses ongeldig is, omdat sommige gedeeltes in die Hernude Verbond (Nuwe Testament) maklik verkeerd verstaan kan word. Baie van hierdie gedeeltes wat maklik misverstaan word, word in die geskrifte van die apostel Paulus (Shaul) aangetref. Die apostel Petrus (Kepha) waarsku ons egter, dat ons dit nie verkeerd moet interpreteer nie.

Kepha Bet (2 Petrus) 3: 15-17

15 En dink aan die lankmoedigheid van ons Meester as Verlossing (letterlik: Yeshua), soos ook ons geliefde broer, Shaul (Paulus), aan u geskryf het volgens die wysheid wat aan hom gegee is;

16 Soos ook in al sy sendbriewe daarin gespreek het oor hierdie dinge, waarin sommige moeilik is om te verstaan, wat die ongeleerde en onstabiele mense verdraai, tot vernietiging daarvan, soos ook die res van die Skrif.

17 Daarom, geliefdes, wees gewaarsku, waak! om nie deur die dwaling van wetteloosheid (KJV: dwaling van die goddelose) mislei te word nie, en van jul standvastigheid wegval nie.

Let op dat Kepha in vers 16 vir ons sê dat daar in sy tyd 'n groep gelowiges was wat 'ongeleerd en onstabiel' was, deurdat hulle Shaul se geskrifte verdraai het om dit te laat lyk asof dit iets sê wat hy nie sê nie.

In vers 17 waarsku Kepha ons om nie gelei te word deur die 'dwaling van wetteloosheid' nie. In die King James-weergawe word dit as 'dwaling van die goddelose' weergegee, maar Strong's Concordance sê vir ons dat hierdie woord te make het met die instelling of vervanging van iets (soos 'n plaasvervanger-godsdiens) wat strydig is met die wet (van Moses).

NT: 113 athesmos (ath'-es-mos); uit NT: 1 (as 'n negatiewe deel) en 'n afgeleide van NT: 5087 (in die sin van verordening); wetteloos, d.w.s. (by implikasie) misdadiger:

Die Aramese Peshitta (NT) stem ook saam dat ons moet oppas om nie die dwaling te volg van diegene wat sonder die wette van Moses is nie. (Aramees: דדלא נמוס).

Kepha Bet (2 Petrus) 3:17, Murdock Peshitta
17 Julle dan, my geliefdes, omdat julle [hierdie dinge] vooraf weet, moet julle waak, sodat julle nie deur die onreg van die wettelose mislei word en van u standvastigheid wegval nie.

In die konteks vertel Kepha dat daar in sy tyd 'n valse geloof was wat Shaul verkeerd geïnterpreteer het en teen die wette van Moses gepreek het. Is dit nie wat Christene doen nie?

Die Katolieke aartsbiskop James Cardinal Gibbons vertel ons dat die Skrif “die godsdienstige nakoming van Saterdag afdwing”, maar dan met trots daarop roem dat die kerk Sondag nietemin as die dag van aanbidding uitgeroep het.

“Maar u lees miskien die Bybel van Genesis tot Openbaring, en u sal geen enkele reël vind wat die

heiligmaking van Sondag magtig nie. Die Skrif handhaaf die godsdienstige nakoming van Saterdag, 'n dag wat ons (die Katolieke Kerk) nooit heilig nie. “

[“Aartsbiskop James Cardinal Gibbons, The Faith of our Fathers,” 88ste ed., bl. 89.]

Eerwaarde Stephen Keenan vertel dat die Katolieke Kerk die mag gehad het om die dae van aanbidding alleen te verander, al gee die Skrif haar nie hierdie gesag nie.

“Vraag: Het u 'n ander manier om te bewys dat die Kerk die mag het om voorskrifte in te stel?

'Antwoord: As sy nie so 'n mag gehad het nie, sou sy dit nie kon doen waarin alle moderne godsdienstiges met haar saamstem nie; sy kon nie die viering van Saterdag, die sewende dag van die week, vervang het met die viering van Sondag, die eerste dag nie. , 'n verandering waarvoor daar geen Skriftelike gesag bestaan nie. “

[“Eerwaarde Stephen Keenan, A Doctrinal Catechism”, 3e ed., bl. 174.]

Gebruik Stephan Keenan nie sirkulêre argumente nie? Hy voer aan dat die kerk die mag moes gehad het om die dae van aanbidding te verander net omdat dit so gedoen is.

Die profeet Daniël waarsku ons oor 'n Klein Horinkie wat die vasgestelde tye van aanbidding (van Sabbat tot Sondag) sal probeer verander, en ook die wette van Moses (wat die res van die liggaam se gedrag reguleer) sal probeer verander.

Daniël 7:25

25 Hy sal hoogmoedige woorde spreek teen die Allerhoogste, die heiliges van die Allerhoogste vervolg en van plan wees om die tye en die wet te verander. En die heiliges sal 'n tyd en tye en 'n halwe tyd in sy hand gegee word.

Soos ons later in hierdie studie sal sien, is dit presies wat die Katolieke Kerk gedoen het. Dit het die vasgestelde tye van aanbidding verander en ook die heiliges van die Allerhoogste (d.w.s. die Nasareners) vervolg wat die oorspronklike feestye en die wet nagekom het. Maar is dit nie 'n sonde om die Skrif so te verander nie?

Waarom dieselfde dae van aanbidding?

Die Romeinse 'Christelike' kalender vertel ons dat die dag om middernag begin (d.w.s. die 'hekseuur'). Die Skrif vertel ons egter dat die dag in die aand begin.

B'reisheet (Genesis) 1: 31b

31b Die aand en die môre was die sesde dag.

Levitikus 23:32 bevestig dat Yahweh 'n dag definieer as van aand tot aand (d.w.s. van sononder tot sononder), eerder as van middernag tot middernag.

Vayiqra (Levitikus) 23: 32b

32b “Op die negende van die maand in die aand, van die aand tot die aand, moet julle jul Sabbat vier.” (d.w.s. rusdag)

Die 'Sabbat' wat in Levitikus 23:32 (hierbo) bespreek word, is die Versoendag, maar die weeklikse Sabbat duur ook van aand tot aand. Lukas 4:16 vertel ons dat Yeshua (Jesus) ook hierdie Sabbat onderhou het wat van sononder tot sononder, duur.

Luqa (Lukas) 4:16

16 En hy het in Nasaret gekom, waar Hy opgelei is. En soos Hy gewoon was, het Hy op die Sabbatdag in die sinagoge gegaan en opgestaan om te lees.

Die apostel Shaul (Paulus) het ook baie jare na Yeshua se opstanding voortgegaan om op die Sabbatdag na die sinagoges te gaan.

Ma'asei (Handelinge) 13:14

14 En toe hulle van Perga vertrek, kom hulle in Antiochië in Pisídië en gaan op die Sabbatdag in die sinagoge en gaan sit.

In die laaste hoofstuk het ons gesien hoe Yeshua vir ons gesê het om nie te dink dat hy die wet of die profete vernietig het nie. Daar is niks vaag hieraan nie.

Mattityahu (Matteus) 5: 17-19

17 “Moenie dink dat ek gekom het om die wet en die profete te vernietig nie. Ek het nie gekom om te vernietig nie, maar (net) om te vervul.

18 Want voorwaar Ek sê vir julle, totdat die hemel en die aarde verbygaan, sal daar niks van die wet verbygaan voordat alles gebeur het nie.

19 Wie dan een van die geringste van hierdie gebooe oortree en mense so leer, sal in die koninkryk van die hemele die minste genoem word; maar elkeen wat dit doen en leer, hy sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele.

Nietemin sê die Christelike Kerk vir ons dat, aangesien Yeshua die wet vervul het, ons nie meer die Sabbat en Yahweh se feeste hoef te hou nie, maar dat ons eerder Sondag, Kersfees en Paasfees moet hou. Dit is baie verwarrend as mens in ag neem dat Sondag, Kersfees en Paasfees nêrens in die Skrif beveel word nie.

Wanneer was die oorgang van die Hebreeuse kalenderdae wat van die aand tot die aand duur, verander na middernag tot middernag? Christengeleerdes gebruik Handelinge 20:7-11 dikwels as 'n vermeende 'bewysteks' dat die dissipels op Sondag, volgens die Romeinse kalender (middernag tot middernag) ontmoet

het. Dit mag eers so lyk, maar uiteindelik maak dit nie sin nie.

Ma'asei (Handelinge) 20: 7-11

7 En op die eerste dag van die week, toe die dissipels bymekaar gekom het om brood te breek, het Saul, omdat hy gereed was om die volgende dag weg te gaan, sy boodskap voortgesit tot middernag.

8 Daar was baie lampe in die bovertrek waar hulle bymekaar was.

9 En 'n jong man met die naam van Eutychus, het in die venster gesit en baie vaak geraak. Hy het later in 'n diepe slaap gesink; en toe Shaul aanhou praat, val hy uit die derde verdieping en word as dood opgetel.

10 Maar Saul het afgegaan en op hom geval en hom omhels en gesê:” Moet julleself nie ontstel nie, want sy lewe is in hom.”

11 En hy het weer boontoe gegaan, brood gebreek en geëet en 'n lang tyd gesels, tot dagbreek, en daarna het hy vertrek.

Aangesien Judea in die eerste eeu onder Romeinse beheer was, lyk dit miskien asof die dissipels Sondagoggend bymekaargekom het en byna vier en twintig uur lank na Shaul geluister het. Sommige dinge maak egter nie veel sin nie. Waarom sou daar soveel lampe in die bovertrek wees as die dissipels op 'n Sondagoggend vergader? En waarom sou hulle net een maaltyd in 'n periode van vier-en-twintig uur eet? Aangesien Shaul in 'n Joodse sinagoge geleer het, maak dit nie baie sin nie.

Godsdienstige Jode is 'n baie tradisionele georiënteerde volk. Hulle aanbid gewoonlik op Sabbat by hul sinagoge (of by die tempel); nadat die Sabbat verby is, kom hulle

gereeld by 'n vriend of familielid bymekaar om brood te breek en gemeenskap te hê om die dag van aanbidding en rus so lank as moontlik te verleng. Dit is egter nie 'n nuwe dag van aanbidding nie: dit is bloot 'n normale verlenging van die Sabbat. As ons Handeling hoofstuk 20 in hierdie lig lees, kan ons sien dat die rede waarom daar soveel lampe in die bovertrek was, was omdat hulle aanvanklik na sonder 'Saterdag' bymekaargekom het en toe tot dagbreek 'Sondagoggend' gesels het .

As aanbidding van die Sondag dus nie uit die Skrif kom nie, dan kom dit van mense af. Die geskiedenis vertel ons dat die Christelike apologet Justin Martyr (ongeveer 150 nC) en van die vroegste verwysings na 'Sondag' aanbidding kom. Ons word byvoorbeeld vertel dat al die mense bymekaargekom het om te aanbid op 'die dag genaamd Sondag' (wat die 'son'-dag genoem word ter ere van die son).

“En op die dag wat Sondag genoem word, kom almal wat in stede of in die platteland woon, op een plek byeen ...”

[“Justin Martyr, First Apology”, hoofstuk 67 – “Weekly worship of Christians”, ongeveer 150 nC, BibleSoft]

Justin Martyr gebruik 'n ander metode as wat in die Skrif voorkom om die dae van die week te benoem. Die Skrif tel eerder die dae van die week (eerste dag, tweede dag, derde dag, ens.); net die Sabbat het 'n naam (Shabbat). Die term 'Shabbat' beteken 'om te rus ' of 'om te onthou van ' (ons eie wil te doen).

In teenstelling hiermee vertel Justin Martyr ons dat die rede waarom sy vergadering op Sondag aanbid het (op die Romeinse kalender) was omdat dit die dag was

waarop Elohim (die Almagtige) die wêreld gemaak het, en dat dit die dag was waarop Yeshua die eerste keer aan sy dissipels verskyn het.

“Maar Sondag is die dag waarop ons almal ons algemene vergadering hou, want dit is die eerste dag waarop God die wêreld gemaak het deurdat Hy 'n verandering in die duisternis en die materie gemaak het, en Jesus Christus, ons Verlosser, het op dieselfde dag uit die dood opgestaan. Want Hy is gekruisig op 'n dag voor die van Saturnus (Saterdag); en op die dag na die van Saturnus, dit is die dag van die son, nadat Hy aan sy apostels en dissipels verskyn het, het Hy hulle hierdie dinge geleer, wat ons ook aan u voorgelê het vir u oorweging.”

[“Justin Martyr, First Apology”, hoofstuk 67 – “Weekly worship of the Christians”, ongeveer 150 nC, Biblesoft]

Justin Martyr se redes vir aanbidding op Sondag kan goed klink, behalwe dat nie die Messias of Sy apostels op Sondag vergader het nie. Dit is ook nie wat die Skepper vir ons sê om te doen nie; om die dag van vergadering te verander, is om die vasgestelde feestye en die wet te verander. Desondanks het Sondag aanbidding stadig begin versprei.

Op dieselfde wyse is die Pasga jaar na jaar verander na die heidense Paasfees (Ishtar). Eers was die datum verander, van die 14de Nisan (of Aviv) op die Hebreeuse kalender, na die eerste Sondag na die Vernal Equinox (wat 'n belangrike dag in heidense sonaanbidding kalenders is). Daarna is die naam van die fees van Pasga na Paasfees verander ter ere van die Babiloniese moedergodin Ishtar (Easter of Ashtoreth). Uiteindelik was heidense vrugbaarheidsrituele (soos om eiers met

bloed te kleur) en ander sonaanbiddingstradisies (om met sonop tot die son te bid) destyds in die erediens ingebring.

Die kerkvader Eusebius vertel dat 'n groot krisis genaamd 'Quartodeciman-kontroversie' ontstaan het toe biskop Victor van Rome begin eis het dat al die vergaderings die Pasga op Sondag moet hou eerder as op die 14de Nisan (Aviv). Die biskoppe van Asië het egter daarop aangedring om Pasga op die Hebreeuse kalender te hou, soos die apostels Filippus en Johannes hulle geleer het.

“'n Belangrike vraag het destyds ontstaan. Die gemeentes van die hele Asië het volgens 'n ouer tradisie gesê dat die veertiende dag van die maan, die dag waarop die Jode beveel is om die lam te offer, as die fees van die Heiland se pasga gehou moet word ... Maar dit was nie die gebruik van die kerke in die res van die wêreld nie ... Maar die biskoppe van Asië, onder leiding van Polycrates, het besluit om te hou by die ou gebruik wat aan hulle oorgedra is. Hy self het in 'n brief wat hy aan Victor en die Kerk van Rome gerig het, in die volgende woorde die tradisie uiteengesit soos dit aan hom oorgelewer was.”

[“Eusebius, Church History,” Boek V, hoofstukke 23, 25, ongeveer 190-195 nC]

Eusebius teken ook 'n brief aan wat Polycrates, 'n belangrike figuur in Asië, persoonlik aan biskop Victor van Rome geskryf het en protesteer oor sy besluit om die datum van die Pasga van die 14de Nisan (Aviv) na 'n Sondag te verander. Polycrates wys daarop dat die tradisie om die Pasga op die Hebreeuse kalender te hou, deur die apostels Filippus en Johannes oorgedra is, en dat die tradisie oor geslagte heen deur 'n aantal

vooraanstaande en toegewyde families gehou is. Hy dring daarop aan dat alle gelowiges moet doen soos die Skrif ons sê, eerder as om mensgemaakte tradisies te aanvaar.

“Ons neem die presiese dag waar; niks bygevoeg of weggeneem nie. Want ook in Asië het groot ligte aan die slaap geraak wat sal opstaan op die dag van die koms van die Here, wanneer Hy met heerlijkheid uit die hemel sal kom en al die heiliges sal opwek. Hieronder tel Filippus, een van die twaalf apostels wat in Hierapolis aan die slaap geraak het; en sy twee bejaarde maagdelike dogters, en nog 'n dogter wat in die Heilige Gees geleef het en nou in Efese rus; en daarbenewens het Johannes, wat sowel getuie as leraar was, wat aan die boesem van die Here gesit het, en as priester die heilige priesterlike borsplaat gedra het. Hy het by Efese aan die slaap geraak. En Polycarpus in Smyrna, wat 'n biskop en martelaar was; en Thraseas, biskop en martelaar van Eumenia, wat in Smyrna aan die slaap geraak het. Waarom moet ek die biskop en martelaar Sagaris wat in Laodisea aan die slaap geraak het, noem, of die geseënde Papirius, of Melito, die Eunug wat heeltmal in die Heilige Gees geleef het en wat in Sardis lê en wag op die bisdom uit die hemel, wanneer hy sal opstaan uit die dooies? Al hierdie mense het volgens die Evangelie die veertiende dag van die Pasga gevier en in geen opsig daarvan afgewyk nie, maar gevolg deur die heerskappy van die geloof te erken. En ek, Polycrates, die geringste van julle almal, doen volgens die tradisie van my familieledede, sommige wat ek noukeurig gevolg het. Want sewe van my familieledede was biskoppe; en ek is die agtste. En my familieledede het altyd die dag waargeneem toe die mense die

suurdeeg verwyder het. Ek, broers, wat vyf en sestig jaar in die Here geleef het en die broeders regoor die wêreld ontmoet het en deur die Heilige Skrif gegaan het, word dus nie verskrik deur vreesaanjaende woorde nie. Want diegene groter as ek het gesê: 'Ons moet eerder aan God gehoorsaam wees as aan die mens'."

["Eusebius, Church History", boek V, hoofstuk 24. Vertaal deur Arthur Cushman McGiffert. Uittreksel uit "Nicene en Post-Nicene Fathers, Series Two, Volume 1".]

Alhoewel die apostels Filippus en Johannes diegene in Asië persoonlik geleef het om Pasga te hou op die 14de Nisan (op die Hebreeuse kalender), het die Romeinse biskop Victor elke vergadering wat nie pasga gehou het op 'n Sondag nie (op die Romeinse kalender), verban. Terwyl dit baie ander biskoppe (wat geweet het wat Polycrates gesê het waar is) baie mishaag het, het die Romeinse bisdom die argument gewen. Alhoewel eenheid in die kerk behoue gebly het, het dit nie op lojaliteit aan die Skrif behoue gebly nie, maar aan die Romeinse bisdom. Diegene wat Pasga op die 14de Nisan gehou het (op die Hebreeuse kalender), is uiteindelik ondergronds verdryf. Die Quartodeciman-kontroversie wys ons hoe die Roomse Kerk gepoog het om die vasgestelde feestye en die wette van Moses te verander (net soos voorspel is oor die 'Klein Horinkie' in Daniël 9:25).

Soos ons in verduidelik [Nasarener Israel](#) , het die mag begin sentreer in die bisdom van Rome onmiddellik na die vernietiging van Jerusalem en die dood van die apostels. Die Romeinse biskop het begin besluit dat heidense simbole en heidense feesdae wettig was, alhoewel dit 'n direkte oortreding was van die wette van

Moses (wat ons vertel dat ons geen beelde mag aanbid en alle heidense feesdae moet vermy).

Devarim (Deuteronomium) 4:19

19 “Pas op dat jy nie jou oë na die hemel opslaan nie en as jy die son, die maan en die sterre en die hele leër van die hemel sien, jy gedrewe voel om hulle te aanbid en te dien nie, want die HERE (Yahweh) jou Elohim (die Almagtige) het dit aan al die volke onder die hele hemel as erfenis gegee. ”

Ondanks Yahweh se waarskuwing, het die Romeinse Christelike feeskalender voortgegaan om dae aan te neem gebaseer op die beweging van die son, die maan en die sterre. Alhoewel die presiese bewoording nie bewaar word nie, het die Roomse Kerk tydens die Konsilie van Nicea (ongeveer 325/326 nC) besluit dat Paasfees regoor die wêreld gevier moet word op die Sondag wat volg op die 14de dag van die 'paschal maan'. Die maan word egter slegs as 'paschal' beskou as die 14de dag na die lente-eweninge val. Aangesien die eweninge nooit in die Skrif genoem word nie, was dit net nog 'n voorbeeld van hoe die Christene hul rug op Yahweh se geboie gedraai het en eerder besluit het om hul eie dae van aanbidding te implementeer op grond van die stand van die son, die maan en die sterre. Dit is streng verbode.

Sommige Christene wonder wat verkeerd is daarmee om ons eie dae op te stel om Yahweh te eer. Kom ons kyk na die sonde van die goue kalf om dit te beantwoord.

Shemote (Eksodus) 32: 4-5

4 En hy het die goud uit hulle hand geneem, en hy het dit met 'n beitel bewerk en 'n gegote kalf

gemaak. Toe sê hulle: Dit is jou god, o Israel, wat jou uit Egipteland uitgelei het!

5 Toe Aäron dit sien, het hy voor die beeld 'n altaar gebou. En Aäron het uitgeroep en gesê: Môre is 'n fees vir die HERE (Yahweh).

Alhoewel Aäron verklaar het dat die fees ter ere van Yahweh was, het Yahweh nie geëerd gevoel nie. Inteendeel, Yahweh was woedend omdat sy volk feesdae sou hou wat Hy nie beveel het nie.

Die enigste rede waarom die woord "Easter" in die King James-weergawe voorkom, is omdat dit 'n verkeerde vertaling was van die Griekse woord *Pascha*, wat Pasga beteken. Hierdie fout is in byna elke ander belangrike vertaling sedert die King James-weergawe reggestel, maar mense hou ironies genoeg nog steeds Paasfees (Easter). Waarom doen hulle dit? Die apostels verwys nie na Paasfees nie, maar na die Pasga. (Ons het die Griekse woord in vetdruk gemerk.)

Handelinge 12: 4 4 Toe hy hom dan in hegtenis neem, het hy hom in die gevangenis gesit en aan vier regimente soldate oorgelewer om hom te bewaar, want hy wou hom na die Pasga voor die volk bring.	^{TR} Handelinge 12: 4 ον και πιασας εθετο εις φυλακην παραδους τεσσαρσιν τετραδιοις στρατιωτων φυλασσειν αυτον βουλομν πασχα αναγαγειν αυτον τω λαω
--	---

Verder sê Shaul nie vir ons om Paasfees te hou nie, maar om eerder die Fees van die Ongesuurde Brode (wat 'n voortsetting van die Pasga is) te vier.

Qorintim Aleph (1 Korintiërs) 5: 8

8 Laat ons dan die fees (van die ongesuurde brode) nie hou met ou suurdeeg of met die suurdeeg van onsedelikheid en boosheid nie, maar met die ongesuurde brode van opregtheid en waarheid.

Handelinge 20: 6 wys ons dat die dissipels nog baie dae na Yeshua se opstanding die dae van die ongesuurde brode (en nie die paasfees nie) gehou het.

Ma'asei (Handelinge) 20: 6

6 Maar ons het vanaf Filippi geseil, na die dae van die ongesuurde brode ...

In Handelinge 27: 9 hou die dissipels die Versoendag, hier genoem 'die Vas', omdat dit dikwels deur vas waargeneem word. (Die rede waarom die reis "nou gevaarlik" was, was dat die Versoendag in die herfs plaasvind. Tydens hierdie seisoen kan bootvaart op die Middellandse See stormagtig wees.)

Ma'asei (Handelinge) 27: 9-10

9 En toe hul baie tyd daar spandeer het en dit nou gevaarlik was om verder te vaar, omdat die vas al verby was, het Shaul hulle gewaarsku

10 en gesê: "Manne, ek sien hierdie reis kan eindig met 'n ramp en baie verlies, nie net vir die vrag en die skip nie, maar ook vir ons lewens."

Die apostel Shaul het ook Pinkster op die oorspronklike kalender van Yahweh gehou.

Qorintim Aleph (1 Korintiërs) 16: 8

8 Maar ek sal in Efese bly tot Pinkster ...

Ons weet dat Shaul die Pinkster op die Hebreuse kalender gehou het (en nie die Romeinse Christelike kalender nie) omdat hy opgegaan het na Jerusalem en nie na Rome.

Ma'asei (Handelinge) 20:16

16 Want Shaul het besluit om by Efese verby te vaar, sodat hy nie tyd in Asië hoef deur te bring nie; want hy het hom op Pinksterdag gehaas om, indien moontlik, in Jerusalem te wees.

As die apostels steeds die oorspronklike feeste gehou het, waarom sou ons dan enige ander dae van aanbidding wou hou? Laat ons onthou dat die apostels die gawe van die Gees ontvang het omdat hulle Yahweh se oorspronklike feesdae gehou het. Dit toon dat selfs na Yeshua se opstanding, dit nog steeds belangrik is om die feeste van Yahweh te hou.

Ma'asei (Handelinge) 2: 1-2

1 Toe die pinksterdag aangebreek het, was hulle almal op een plek saam.

2 En daar kom skielik 'n geluid uit die hemel soos 'n geweldige stormwind, en dit vul die hele huis waar hulle gesit het.

In Kolossense 2: 16-17 vertel die apostel Shaul ons dat die Sabbat, feeste en nuwemaandae profetiese skadu-beelde is van dinge wat nog moet kom. Dit beteken net soos Yahweh seëninge uitgegiet het op diegene wat sy feeste in die verlede gehou het, sal Hy weer seëninge uitstort op diegene wat in die toekoms sy feesdae hou. Die ware betekenis van die Skrif gaan egter in die meeste weergawes verlore, insluitend die King James-weergawe wat die betekenis van die gedeelte omkeer met twee woorde: 'dae' en 'is'.

<p>Kolossense 2: 16-17, OAV 16 Laat niemand julle dan oordeel in voedsel of drank of op 'n heilige dag of op die nuwemane of op die sabbat nie. dae : 17 Wat 'n skaduwee is van die toekomstige dinge; maar die liggaam is van Christus.</p>	<p>^{TR} Kolossense 2: 16-17 (16) Μη ουν τις υμας κρινετω εν βρωσει η εν ποσει η εν μερει εορτης η νουμηνιας η σαββατων (17) α εστιν σκια των μελλοντων το δε σωμα του Χριστου</p>
--	--

Vanweë die twee woorde ("dae" en "is") lei die KJV die leser tot die gevolgtrekking dat ons nie moet toelaat dat iemand ons vertel wat ons moet eet, wat om te drink of watter dae van aanbidding om te hou nie. As ons hierdie toegevoegde woorde net aanvaar, kan ons maklik die afleiding maak dat dit geen verskil maak of ons die Sabbat en die feesdae onderhou nie, en of ons op Sondag, Kersfees, Paasfees, die Chinese Nuwejaar, Ramadan of enige ander dae aanbid nie. Ander vertalings maak soortgelyke wysigings aan die teks, en hierdie wysigings help meestal om die idee te bevorder dat Yeshua werklik die wet en die profete afgeskaf het, al weêrlê dit sy eie woorde in Matteus 5: 17-19.

Die Skrif is baie duidelik dat ons niks aan die Skrif moet toevoeg of daarvan mag wegneem nie (bv. Deuteronomium 4: 2, Spreuke 30: 6, ens.). Sodra ons dus beseft dat die woorde "dae" en "is" nie in die brontekste voorkom nie, moet ons dit weer uit die vertalings neem. Hier is presies dieselfde gedeelte uit die King James, maar met die woorde "dae" en "is" verwyder:

Laat niemand julle dan oordeel in voedsel of drank of op 'n heilige dag of op die nuwemane of op die

Sabbat nie; wat 'n skaduwee is van die toekomstige dinge; maar die liggaam van Christus. Daar is drie hoofidees hier (1-2-3):

- 1.Laat niemand julle dan oordeel in voedsel of drank of op 'n heilige dag of op die nuwemane of op die Sabbat nie;
- 2.wat 'n (profetiese) skaduwee is van die dinge wat nog moet kom;
- 3.maar die liggaam van Messias .

Om te omskryf: die apostel Shaul vertel ons (1-2-3):

- 1.dat ons niemand moet toelaat om ons te oordeel met betrekking tot die vleis wat ons eet, wat ons drink of watter godsdienstige feesdae ons hou nie
- 2.omdat hierdie voedsel, vloeistowwe en feesdae alles profetiese skaduwees is van die dinge wat nog moet kom;
- 3.Laat net die Liggaam van Messias u vertel wat u moet eet, wat u moet drink en watter feesdae u moet hou!

Diegene wat nie die wette van Moses onderhou het nie, het die Nasareners veroordeel, en Shaul het gesê dat hulle nie daarna moes luister nie (want hulle was na regte nie die Messias se liggaam nie). Dit word duidelik as ons die bepalings herrangskik om die vertaling beter te laat lees (3-1-2). Shaul sê dat ons niemand anders as die Liggaam van Messias moet toelaat om te oordeel oor wat ons eet, wat ons drink en / of watter feesdae ons hou nie, want dit is alles profetiese skadu-prente van die seëninge wat nog voorlê.

Kolossense 2: 16-17, [herrangskik 3-1-2]

Laat niemand, behalwe die liggaam van Messias, jul oordeel in voedsel of in drank of op 'n heilige

dag of op die nuwemane of op die Sabbat nie; want die feeste is skaduwees van die dinge wat nog moet kom.

Shaul se ware betekenis word glad nie in die NIV weerspieël nie. Die NIV laat dit eerder lyk asof ons kan doen wat ons wil (aangesien die Messias na bewering die wet en die profete vernietig het).

Kolossense 2: 16-17,[NIV]

16 Laat niemand u dan oordeel volgens wat u eet of drink of met betrekking tot 'n godsdienstige fees, 'n Nuwemaan-viering of 'n Sabbat nie.

17 Dit is 'n skaduwee van die toekomstige dinge; die werklikheid word egter in Christus gevind.

Die King James, die NIV en die meeste van die hoofstroom Christelike weergawes dui daarop dat solank u weet dat Yeshua die Messias is, dit geen verskil maak watter dae van aanbidding u hou nie, want die feeste is bloot skaduwees van die dinge wat “was” en nie van wat nog moet kom nie. Dit is egter die teenoorgestelde van wat Shaul gesê het.

Die wette van Moses word in Hebreeus die Torah genoem. Soos ons in die [Nasarener Israel](#) studie leer, is die Torah 'n stel instruksies wat Yeshua se bruid veronderstel is om te volg om haarself te reinig (voor te berei); en dit dien ook as Israel se bruidsverbond. Volgens die Joodse tradisie is die Torah die eerste keer met Pinkster op die berg Sinai gegee. Duisende jare later is die Gees ook uitgestort op diegene wat op 'n vasgestelde tyd op die regte plek was. Daar was dus al minstens twee vervullings van die Pinksterfees (en Kolossense 2: 16-17 vertel dat daar meer op pad is).

Westerse Grieks-Romeinse denke is redelik lineêr en kan 'gekontroleerd of terughoudend' wees. Westerse denkwyse neem dikwels aan dat die profesieë slegs een keer vervul kan word. Hebraïese denke word egter soms beskryf as 'siklies', en in Hebraïese gedagtes kan die profesieë meer as een vervulling hê. 'n Goeie voorbeeld hiervan is hoe die Skrif ons wys dat die huttefees meer kere vervul sal word.

Die Kerk leer dat die Messias op 25 Desember gebore is. As ons egter goed daarvoor dink, sal ons beseef dat Yeshua nie in Desember gebore kon wees nie, want Lukas 2: 8 wys vir ons dat daar herders was wat oor hulle kuddes wag gehou het. In Israel word kleinvee nie in die winter laat wei nie, want daar is niks weiding vir hulle nie.

Luqa (Lukas) 2: 7-8

7 En sy het haar eersgebore Seun gebaar en Hom in doeke toegedraai en in 'n krip neergelê, omdat daar geen plek vir hulle in die herberg was nie.

8 En daar was in dieselfde land herders wat in die veld gewoon het en in die nag oor hul kudde gewaak het.

Vanuit 'n profetiese oogpunt is dit dus meer sinvol dat Yeshua op die eerste dag van die huttefees gebore sou word, want dit sou die eerste dag van die fees vervul. Dit is waarskynlik waarom Yochanan (Johannes) ons vertel dat die Woord vlees geword het en onder ons gewoon het.

Yochanan (Johannes) 1:14

14 En die Woord het vlees geword en onder ons gewoon ...

Die woord "woon" is die Griekse woord skenoo, Strong se NT: 4637, wat "tabernakel" beteken.

NT: 4637 skenoo (skay-no'-o); uit NT: 4636; om tent op te slaan of te kampeer, d.w.s. (figuurlik) om te beset (as 'n herehuis) of (spesifiek) om te woon (soos God in die Tabernakel van ouds gedoen het, 'n simbool van beskerming en gemeenskap):

Wat Yochanan (Johannes) dan eintlik gesê het, was dat Yeshua vlees geword het en onder ons tabernakel.

Yochanan (Johannes) 1:14 [ge-interpreteer]
14 En die Woord het vlees geword en onder ons kom tabernakel ...

Ons sien in Levitikus 23 alle inheemse Israelite wat in die land Israel woon, was aansê om drie keer per jaar na Jerusalem op te gaan. Een van hierdie drie jaarlikse pelgrimsreise is die huttefees. Tydens hierdie fees moet die hele Israel sewe dae in tabernakels (tydelike wonings) woon. In Hebreeus word hierdie tydelike wonings *sukkot* genoem. In Engels word hulle dikwels booths genoem.

Vayiqra (Levitikus) 23:42
42 U moet sewe dae lank in hutte woon. Almal wat in Israel gebore is, sal in hutte woon (tabernakels)
...

Omdat Jode sulke tradisionele mense is, was die beslissing van die rabbi's in die eerste eeu waarskynlik dieselfde as die hedendaagse rabbynse uitspraak: om gesondheids- en veiligheidsredes hoef niemand wat siek, oud of swanger is, in 'n tabernakel te bly nie, maar kan 'n kamer in 'n herberg huur. Alhoewel Miriam (Maria) swanger was, was daar geen plek in die herberg nie, en

daarom moes Yoseph (Josef) en Miriam in 'n tydelike woning (in hierdie geval 'n tent of 'n stal) bly om Levitikus 23 te vervul.

Dit was miskien vir Miriam swaar en ongerieflik om in 'n tydelike woning te bly terwyl sy gereed was om geboorte te gee, maar dit het juis so gebeur dat Yeshua in 'n tydelike woning gebore sou word ter vervulling van die fees. Selfs al het Yeshua al die profetiese aspekte van die huttefees vervul, sê Sagaria 14 vir ons dat daar nog 'n vervulling sal wees.

Sagaria 14: 16-17

16 En dit sal gebeur dat elkeen wat oorgebly het van al die nasies wat teen Jerusalem gekom het, van jaar tot jaar sal optrek om die Koning, die HERE (Yahweh) van die leërskaare, te aanbid en om die huttefees te vier.

17 En elkeen van die geslagte van die aarde wat nie na Jerusalem optrek om die Koning, die HERE (Yahweh) van die leërskaare, te aanbid nie, daar sal geen reën val nie.

En as dit nie genoeg bewys was dat die feeste profetiese skadu-beelde is van die dinge wat nog moet kom nie, is daar nog 'n profetiese vervulling van die huttefees in die boek Openbaring.

Hitgalut (Openbaring) 21: 3-4

3 En ek het 'n harde stem van die troon hoor sê: “Kyk, die tent van Elohim (die Almagtige) is onder die mense, en Hy sal onder hulle woon, en hulle sal sy volk wees, en Elohim (die Almagtige) self sal onder hulle wees.

4 en Hy sal elke traan van hulle oë afvee; en daar sal geen dood meer wees nie; daar sal nie meer rou wees, nie hartseer of pyn nie; die eerste dinge het verbygegaan. “

Shaul het vir ons gesê dat niemand anders as die Liggaam van Messias ons moet vertel watter dae van aanbidding ons moet hou nie, omdat hy wou hê dat ons ons seëninge kan ontvang omdat ons die dae onderhou soos Yahweh ons beveel het.

Ten spyte van dit alles was daar 'n Romeinse generaal genaamd Konstantyn wat omstreeks 311 nC na bewering tot bekering gekom het. Hy het egter voort gegaan om burgeroorloë te voer en het uiteindelik die keiser van Rome geword. Daarna het hy sy beroemde Edik van Milaan uitgereik, wat amptelik 'n mate van godsdienstige verdraagsaamheid binne die Romeinse Ryk veroorsaak het. Hierdie godsdienstige verdraagsaamheid is egter meestal uitgebrei na Torahlose (wettelose) Christene soos hy, terwyl diegene van die oorspronklike Israelitiese Nasireense geloof ontken is. Teen 336 nC het keiser Konstantyn 'n bevel uitgereik waarin gesê word dat Christene nie moet "Judaïseer" deur op die Sabbat te rus nie, maar dat hulle op "die Dag van die Here" (m.a.w. Sondag) moet rus.

“Christene moenie 'judaïseer' deur op die Sabbat te rus nie; maar moet op daardie dag werk en eerder die dag ('Sondag') vereer deur, indien moontlik, as Christene te rus. As daar egter iemand (Nasarener) gevind word wat 'judaïseer, moet hulle van Christus afgesluit word.” (Ander vertalings lui: “Laat hulle 'n anatema ('n vervloeking) word vir Christus.”)

[“Councel of Laodicea under the Emperor Constantine; Canon 29”, ongeveer 336 nC]

Driehonderd jaar na Yeshua, het die Kerk van Rome die geloof wat eens aan die heiliges oorgelewer was, amptelik verbied.

Maar waarom is keiser Konstantyn toegelaat om die oorspronklike geloof te onderdruk (en die kalender te verander)? Die Skrif sê nie, maar dit kan wees dat Yahweh geweet het dat die wettelose Christelike variasie van die geloof baie vinniger oor die hele wêreld sou versprei as wat die Torah-onderhoudende variasie sou doen. Hoewel dit nie so waar en korrek was soos die oorspronklike Nasereense Israelitiese geloof nie, het dit gehelp om geloof in die verlossing, deur 'n Messias van Israel, te bevorder en te versprei.

Nou het ons die keerpunt bereik. Terwyl Vader tydelik hierdie tye van onkunde in die verlede toegelaat het, wil Hy nou hê dat alle mense oral moet berou hê en moet begin om die opdragte, wat vir ons eie beswil deur Moses gegee is, na te kom.

Devarim (Deuteronomium) 10: 12-13

12 "En nou, Israel, wat vereis die HERE (Yahweh) Elohim (die Almagtige) van julle, as om die Here (Yahweh) jou Elohim (Almagtige) te vrees, om in al sy weë te wandel en Hom lief te hê, om die HERE (Yahweh) jou Elohim (Almagtige) te dien met jou hele hart en met jou hele siel,

13 en om die geboorte van die HERE (Yahweh) en sy insettinge te onderhou wat ek jou vandag tot jou beswil beveel?

As Yahweh hierdie instruksies vir ons eie beswil aan ons gegee het, waarom sou ons dit dan nie gelukkig en gretig omhels as die goddelike seën wat dit is nie?

Om u Israelitiese erfenis te herwin

Na die heerskappy van Konings Dawid en Salomo het 'n tragiese skeuring binne die volk Israel plaasgevind wat gelei het tot die vorming van twee afsonderlike koninkryke. Die volk Israel is sedert daardie tyd verdeeld, en tensy ons die skeuring wat plaasgevind het, besef, kan ons nie die missie van die Messias verstaan om al die volk van Israel weer as een in Hom bymekaar te bring nie.

Nadat die volk verdeel was, word die twee stamme wat in die suide agtergebly het, die suidelike koninkryk van Juda (of die Huis van Juda) genoem; en hulle is die geestelike (indien nie ook die letterlike) voorouers van die Jode soos ons hulle vandag ken. Daarbenewens word die tien stamme in die noorde die Huis van Israel (of die Huis van Efraim) genoem, wat later bekend geword het as die 'verlore tien stamme'.

Die geskiedenis van Israel is lank en ingewikkeld, maar die skeuring het ten minste gedeeltelik plaasgevind omdat Rehobeam, kleinseun van koning David, 'n wrede tiran was. Toe die tien noordelike stamme sien dat hy nie van hulle hou nie (en van plan was om hulle wreed te behandel), het hulle besluit dat dit beter sou wees om van Dawid se kleinseun af te breek en hul eie koninkryk in die noorde te vestig.

Melachim Aleph (1 Konings) 12:16

16 En toe die hele Israel sien dat die koning nie na hulle luister nie, antwoord die volk die koning en sê: "Wat het ons aan Dawid? Ons het geen erfdeel in die seun van Isai nie. Daarom, gaan na u tente O Israel! (En) kyk nou na jou eie huis, o Dawid! " So het die huis van Israel na hul tente vertrek.

Soos ons in die [Nasarener Israel](#) studie leer, kom Amerika geestelik (indien nie ook letterlik nie) af van presies dieselfde Huis van Israel (Efraim). Dit behoort dus nie verbasend te wees dat, volgens dieselfde manier en vir dieselfde redes, die Amerikaanse kolonies in opstand gekom het teen koning George van Engeland soos die Huis van Israel teen die Huis van Dawid in opstand gekom het nie: hulle was belas, want hulle was nie geliefd nie.

Soos die Amerikaanse kolonies later 'n nuwe regering sou stig, het die tien noordelike stamme van Israel (Efraim) 'n nuwe regering onder 'n man met die naam Jerobeam gestig. Jerobeam het egter geweet dat as die volk drie keer per jaar sou opgaan na Jerusalem (soos die Torah sê), hulle lojaliteit uiteindelik sou terugkeer na hul ou koning, Rehábeam (in die suide), wat uiteindelik sou lei tot Jerobeam se ondergang en dood.

Melachim Aleph (1ste Konings) 12: 26-27

26 En Jerobeam het in sy hart gesê: Nou sal die koningskap terugkeer na die huis van Dawid;

27 As hierdie volk opgaan om offers te bring in die huis van die HERE (Yahweh) in Jerusalem, dan sal die hart van hierdie volk terugkeer na hul heer, Rehábeam, die koning van Juda en hulle sal my doodmaak en teruggaan na Rehábeam, die koning van Juda. "

Eerder as om sy volk na koning Rehabeam te sien terugkeer, het Jerobeam raad gevra en besluit om 'n nuwe geloof te skep. Hierdie nuwe Samaritaanse geloof sou nog steeds op Yahweh fokus, maar dit sou in verskillende noodsaaklike besonderhede verskil. Om die visuele oriëntasie van die mens te behaag, het hy afgode (dit wil sê sigbare voorwerpe van aanbidding en godsdienstige ikone) in Dan en Bet El opgerig en

sodoende die plek van die erediens weg van Jerusalem verander. Dit was 'n ernstige sonde.

Melachim Aleph (1 Konings) 12: 28-31

28 Daarop vra die koning raad, maak twee goue kalwers en sê vir die volk: Dit is te veel om na Jerusalem op te trek. Hier is jul gode, Israel, wat jul uit Egipteland laat optrek het! "

29 En hy het die een in Bet-el opgerig en die ander in Dan.

30 En hierdie saak het sonde geword, want die volk het die gode aanbid tot sover as Dan.

31 Hy het altare op die hoogtes gemaak en priesters aangestel uit al die volke wat nie uit die seuns van Levi was nie.

Jerobeam het ook priesters gemaak uit die wat nie Leviete was nie. Nie verrassend nie, dit is ook wat die kerk baie honderde jare later sou doen: hulle sou 'n nuwe geloof skep op grond van die ou (verander net die besonderhede). In plaas daarvan om op 'n onsigbare Skepper te konsentreer, sal hulle sigbare simbole (soos kruise, beeldjies en ander ikone) aanbid. Hulle het ook die middelpunt van die geloof van Jerusalem na Rome verskuif.

Jerobeam het ook die tye van die feeste verander. Hy het die huttefees van die sewende Hebreeuse maand tot die agtste aangeskuif. Dit is dieselfde van wat die kerk later sou doen - om die Sabbat 'n dag aan te skuif (na die Sondag), die Pasga aan te skuif na die Paasfees Sondag, en om die Huttefees te verander na Kersfees (naby die wintersonstilstand). Die kerk het baie goeie redes om hierdie dinge te doen, maar net soos in die tuin van Eden, is die besluite wat geneem is, strydig met die Skrif. Of die kerk bewus is van wat hulle gedoen het of nie, as hulle nie Yahweh gehoorsaam nie, eer hulle

uiteindelik die son (oftewel Lucifer, die Ligbringer, d.w.s. Satan).

Yahweh het profete soos Hosea en Elia (Eliyahu) gestuur om die noordelike koninkryk tot Hom terug te keer, maar dit was tevergeefs. Na ongeveer honderd en vyftig jaar het Hy die koning van Assirië uiteindelik toegelaat om die noordelike stamme in ballingskap weg te neem waar hulle met die heidene vermeng het. Met verloop van tyd het hul Israelitiese erfenis (identiteit) verlore geraak.

Melachim Bet (2de Konings) 18: 11-12

11 Toe het die koning van Assirië Israel as ballinge weggevoer na Assirië en hulle in Halah laat bly by die Habor, die rivier van Gosan, en in die stede van Medië hervestig,

12 omdat hulle nie na die stem van Yahweh hulle Elohim (die Almagtige) geluister het nie, maar sy verbond oortree het en alles wat Moses, die kneg van die HERE (Yahweh), beveel het; en hulle wou dit nie hoor of doen nie.

Dit was die gevangenes wat Yeshua kom vrymaak het.

Luqa (Lukas) 4: 18-19

18 Die Gees van die HERE (Yahweh) is op My,

Omdat Hy My gesalf het

Om die evangelie aan die armes te verkondig;

Hy het My gestuur om gebrokenes van hart te genees,

Om vryheid aan die gevangenes te verkondig

En die blinde herstel van sig,

Om die onderdrukte vry te stel;

19 Om die aanvaarbare jaar van Yahweh uit te roep ... "

Terwyl die Jode van die Messias verwag het om hul Romeinse onderdrukkers militêr omver te werp, het Yeshua gesê dat Hy nie op sy eerste reis daarvoor gestuur is nie; net om die verlore skape van die noordelike Huis van Israel te begin versamel.

Mattityahu (Matthew) 15:24

24 Maar Hy antwoord en sê: Ek is net op hierdie eerste reis gestuur na die verlore skape van die huis van Israel.

Toe die Assiriërs gekom het om die noordelike tien stamme in ballingskap te neem, het hulle nie by die grens gestop nie. Inteendeel, hulle het ook die suidelike koninkryk van Juda binnegeval. Lede van al twaalf stamme het in ballingskap gegaan, en daarom skryf die apostels hul sendbriewe aan die verlorenes en verstrooides van al twaalf stamme van Israel.

Ya'akov (Jakobus) 1: 1

1 Ya'akov, 'n dienskneg van Elohim (die Almagtige) en van die Meester Yeshua die Messias, aan die twaalf stamme wat in die verstrooiing is: Groete.

Die meeste Christene weet dat die Goeie Nuus eers aan die Jood en dan ook aan die heidene verkondig moes word; maar hulle besef nie altyd dat daar in Hebreeuse denke twee soorte heidene is nie. 'n 'Goy' is iemand wat nog nooit deel van die volk Israel was nie, terwyl 'n 'ger' iemand was wat vroeër aan die volk Israel behoort het, maar wat van die volk vervreem geraak het (en nou 'n vreemdeling is). Dit was hierdie vreemdelinge van die verlore tien stamme (wat vroeër aan die volk Israel behoort het) waaraan Kepha (Petrus) sy sendbriewe geskryf het.

Kepha Aleph (1Petrus) 1: 1

1 Kepha, 'n apostel van Yeshua Messias, aan die vreemdelinge van die verspreiding in Pontus, Galasië, Kappadosië, Asië en Bitinië ...

Yeshua sinspeel op die verlore tien stamme in die gelykenis van die verlore seun. Probeer dit lees deur te verstaan dat die Huis van Juda die ouer broer is.

Luqa (Lukas) 15: 11-32

11 Toe sê Hy: 'n Man (Yahweh) het twee seuns gehad (Juda en Efraim / Israel).

12 En die jongste van hulle (Efraim) sê vir sy vader: Vader, gee my die gedeelte goed wat my toekom. Daarom het hy sy lewensonderhoud (die koninkryk) onder hulle verdeel.

13 En nie baie dae daarna nie, het die jongste seun alles bymekaargemaak en na 'n ver land gereis en daar sy besittings verkwis deur losbandig te lewe (in die verspreiding).

14 En nadat hy alles deurgebring het, het daar 'n hongersnood (vir geestelike voedsel) in daardie land ontstaan, en hy het gebrek gely.

15 Daarna het hy gegaan en hom by 'n burger van die land (die Kerk) aangesluit en die het hom na sy lande gestuur om varke (afgode) te voer.

16 En hy sou graag sy maag wou vul met die peule wat die varke geëet het, maar niemand het hom iets gegee nie.

17 Maar toe hy by homself kom, sê hy: "Hoeveel van die huurlinge van my vader het (geestelike) brood, genoeg om te spaar, en ek vergaan van honger!

18 Ek sal opstaan en na my vader gaan en vir hom sê: 'Vader, ek het teen die hemel en voor u gesondig;

19 en ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie. Maak my soos een van u huurlinge. "

20 En hy het opgestaan en by sy vader gekom. Maar toe hy nog ver weg was, sien sy vader hom en het innig jammer vir hom gevoel, en hy hardloop en omhels en soen hom.

21 En die seun sê vir hom: "Vader, ek het gesondig teen die hemel en voor u en is nie meer werd om u seun genoem te word nie."

22 Maar die vader sê vir sy dienaars: "Bring die beste kleed uit en trek dit vir hom aan en sit 'n ring aan sy hand en sandale aan sy voete.

23 En bring die vetgemaakte kalf en slag dit, en laat ons vrolik wees;

24 want my seun was dood maar hy leef weer; hy was verlore en word gevind." En hulle het vrolik begin word.

25 En sy ouer seun was in die veld. En toe hy nader kom na die huis, hoor hy musiek en dans.

26 Toe roep hy een van die dienaars en vra wat dit beteken.

27 En hy sê vir hom: "Jou broer het gekom, en omdat hy hom gesond terug ontvang het, het jou vader die vetgemaakte kalf geslag."

28 Maar hy was kwaad en wou nie ingaan nie. Daarom kom sy vader uit en smee hom.

29 En hy antwoord en sê vir sy vader: "Kyk, ek dien u al baie jare; Ek het u gebod nooit oortree nie; en tog het U my nooit 'n jong bok gegee om met my vriende vrolik te wees nie.

30 Maar sodra hierdie seun van u gekom het, wat u lewensonderhoud met hoere deurgebring het, het u die vetgemaakte kalf vir hom geslag. "

31 En hy sê vir hom: "Seun, jy is altyd by my, en alles wat ek het (Torah) behoort aan jou.

32 Dit was reg dat ons vrolik en bly moes wees, want jou broer was dood en hy leef weer, en hy was verlore en is gevind. '

Die naam Efraim beteken 'dubbel vrugbaar', maar dit het ook 'n sekondêre betekenis van 'verlore'. Daarom gaan Yeshua se gelykenis oor die tien verlore stamme.

In [Nazarene Israel](#) gee ons meer besonderhede oor hoe die Skrif ons as die tien verlore stamme van Israel (Efraim) identifiseer en hoe ons teruggeroep word na ons erfenis deur die offer van Yeshua.

Binnekort sal ons Joodse broers en susters ook na Hom kyk wat hulle deurboor het, en hulle sal Hom berou hê soos iemand wat treur oor die verlies van 'n eersgeborene.

Sagaria 12:10

10 En Ek sal die Gees van genade en smeking oor die huis van Dawid en oor die inwoners van Jerusalem uitstort; dan sal hulle na My kyk vir wie hulle deurboor het. Ja, hulle sal oor Hom treur soos 'n mens oor sy enigste seun rou en oor Hom ween soos 'n mens oor 'n eersgeborene treur.

Ons kan al tekens sien dat Yahweh gereed maak om dit te bewerkstellig; maar totdat Hy dit doen, vertel Yeshua vir ons in sy gelykenis (hierbo) dat ons Joodse broers en susters nie gelukkig sal wees met die gedagte dat ons huis toe kom nie. Hulle voel ons is nie waardig nie. Juda onderhou Yahweh se Torah al duisende jare, deur Christelike vervolging, veelvuldige invalle, die Holocaust, en meer. Hulle het gely en gesterf onder Christelike hande vir die voorreg om die Torah te onderhou. Hulle vrees dat die Nazarener-Israel-

beweging 'n Christelike lokval is, en hulle verwerp ons tans.

Terwyl ons wag dat Yahweh ons broer Juda se oë sal oopmaak, moet ons begin om Torah te leer, en Hebreeus te leer, en ook om met mekaar te verenig in 'n verhouding. In Handeling 15: 19-21 sê die apostels dat ons, voordat ons gemeenskaplik kan verenig, ons onself van vier geestelike gruwels moet reinig:

1. Afgodery (wat geestelike owerspel is) (Levitikus 26: 1)
2. Seksuele onsedelikheid (Levitikus 18 en 20)
3. Nie vleis eet van verwurgde diere nie (Levitikus 11)
4. Bloed (Genesis 9)

Ma'asei (Handeling 15: 19-21

19 Daarom oordeel ek dat ons vir diegene wat hulle uit die heidene tot Elohim (die Almagtige) wend, dit nie vir hul moeilik moet maak nie;

20 maar dat ons aan hulle skryf om hulle te weerhou van dinge wat deur afgode besoodel is, van seksuele onsedelikheid, van vleis van verwurgte diere en van bloed.

21 Want deur baie geslagte heen is Moses in elke stad verkondig, en is elke Sabbat in die sinagoges gelees. "

Ons gee meer besonderhede in [Nasarener Israel](#), maar om 'n verhouding in 'n gemeenskap te hê, is 'n belangrike deel van ons wandel. Tensy ons in verhouding verkeer, is ons nie regtig deel van sy liggaam nie. Net soos selle in 'n letterlike liggaam met mekaar verbind moet bly om die liggaam te laat leef, moet ons ook met mekaar in verbinding wees (regoor die wêreld), sodat Yeshua se liggaam ten volle kan lewe. Net soos selle in 'n fisiese liggaam vloeistof moet uitruil sodat die liggaam kan lewe, moet daar ook wederkerige

wisselwerking binne die lewende liggaam van Messias wees.

Israel was oorspronklik georganiseer in twaalf stamme, plus 'n georganiseerde Levitiese priesterdom. Die Levitiese priesterdom is in drie vlakke georganiseer (Leviete, priesters en die hoëpriester). Elke stam het 'n ouderling gehad, en is verder in duisende, honderde, vyftigs en tiene georganiseer. Daar was ook wisselwerking tussen die volk en die Levitiese priesterdom. Die volk het drie keer per jaar hul tiendes en offers na die tabernakel gebring om in die fisiese behoeftes van die priesterskap te voorsien, en op hul beurt het die priesterskap in die geestelike behoeftes van die volk voorsien. Die drie pelgrimsfeeste het die volk meer as genoeg geleentheid gegee om Yahweh se leraars te ondersteun – hulle het gehelp om die volk te verenig. In werklikheid het die drie pelgrimsfeeste aan Israel drie "familiebyeenkomste" per jaar besorg. Vandag moet ons dissipels in alle nasies gaan maak. Hoe kan ons dan as een liggaam verenig as ons wêreldwyd versprei is?

Mattityahu (Matteus) 28: 18-20

18 En Yeshua het gekom en met hulle gespreek en gesê: "Aan My is gegee alle mag in die hemel en op die aarde.

19 Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies en doop hulle in my Naam *,

20 leer hulle om alles te onderhou wat ek julle beveel het; en kyk, Ek is altyd by julle, tot aan die einde van die eeu" Amein.

[* Waarom ons net in Yeshua se naam doop, sien asseblief "[Onderdompeling in Yeshua se naam](#)," In [Nasareense Skrifstudies, Deel drie](#) .]

Ons gee meer besonderhede in [Nasarener Israel](#). Omdat ons nie tans in die land Israel woon nie, kan ons nie almal drie keer per jaar op dieselfde plek bymekaar kom nie. Daarom moet daar 'n ander manier wees om die liggaam wêreldwyd te verenig. Die oplossing wat Yeshua gegee het, is struktureel.

Terwyl Israel vroeër in stamme verdeel was, word ons in die verstrooiing as gemeentes in stede georden. Elke gemeente moet gelei word deur die ouer gelowiges, wat as rolmodelle vir die volk dien. Die ouderlinge versamel die tiendes en offergawes van die volk en gebruik dit om die evangeliewerk in hul dorpe te finansier. Hulle gebruik dit ook om vir die armes te voorsien. Diegene wat voltyds aan die bediening werk, kan ondersteun word deur die tiendes en offergawes van die volk. Ons word gesê dat hulle dubbele eer waardig is, veral as hulle hulle vir die woord en leerstellings beywer.

TimaTheus Aleph (1 Timoteus) 5:17

17 Laat die ouderlinge wat goed regeer dubbele eer waardig geag word, veral diegene wat hulle vir die woord en die leer beywer.

Net soos die Leviëte 'n tiende van die tiende aan die Levitiese priesters gegee het, stuur die ouderlinge 'n tiende van die tiende na die priesterskap om hulle in hul werk te ondersteun. Die priesters gebruik dan hierdie fondse om sendingwerk te doen en om leerstellige en evangeliese materiaal te skep wat tot voordeel van almal in die liggaam is. Hulle verbind ook al die gemeentes wêreldwyd, sodat ons almal een liggaam vorm, met een korrekte leerstelling.

Qorintim Aleph (1 Korintiërs) 1:10

10 Nou pleit ek by u, broeders, in die naam van ons Adon Yeshua Messias (Meester, Yeshua, die

Messias), dat julle almal eenstemmig moet wees en dat daar geen verdeeldheid onder julle moet wees nie, maar dat julle volkome verenig moet wees met dieselfde denke en met dieselfde oordeel.

Die Levitiese priesters het nie 'n erfdeel in die land gekry nie (hulle moes daarop fokus om die werk te doen).

Bemidbar (Numeri) 18: 20-21

20 Toe het die HERE (Yahweh) aan Aäron gesê: Jy sal geen erfenis in hul land hê nie, en geen deel onder hulle hê nie; Ek is jou deel en jou erfenis onder die kinders van Israel.

21 Kyk, Ek gee aan die kinders van Levi al die tiendes in Israel as erfdeel vir die werk wat hulle verrig, die dienswerk van die tent van samekoms.

Op dieselfde manier het Yeshua se priesterskap behels dat hy alle aardse besittings sou versaak en net daarop fokus om sy volk te dien.

Luqa (Lukas) 14:33

33 "En elkeen van julle wat nie alles wat hy het, verlaat nie, kan nie my dissipel wees nie."

Dit verg baie vertroue in Yahweh om alle materiële besittings neer te lê en nie 'n erfenis te hê om aan jou kinders oor te dra nie, maar hierdie voorvereiste help om te verseker dat die priesterskap toegewyd is, en dat die tiendes en offers van die volk gebruik word om die werk meer volledig uit te voer.

Daar is groot wysheid in Yeshua se stelsel. Net soos elke deel van die menslike liggaam op 'n gekoördineerde manier moet saamwerk, moet elke deel van Yeshua se liggaam ook saamwerk om die Groot Opdrag uit te voer.

Die priesters voorsien leierskap en bind die liggaam saam. Die ouderlinge versamel die tiendes en die offergawes in en voer die Groot Opdrag plaaslik uit. Die mense ondersteun die werk en neem die boodskap na die strate. As elkeen sy deel doen, gee almal, en almal ontvang. Dit is hoe die hele liggaam saamwerk.

Efesim (Efesiërs) 4:16

16 uit wie die hele liggaam, goed saamgevoeg en saamgebind is deur die ondersteuning wat elke lid voorsien, volgens die effektiewe werking waarmee elke lid sy deel doen - die groei van die liggaam bevorder vir sy opbouing van homself in liefde.

Yeshua het sy bruid 'n groot taak gegee om te doen terwyl hy weg is. Nou hou Hy ons dop om te sien wie gretig doen wat Hy gevra het, soos Hy ons gevra het om dit te doen. Wanneer Hy terugkom, gaan Hy elkeen van ons beloon volgens wat ons vir Hom gedoen het.

Hitgalut (Openbaring) 22:12

12 "En kyk, Ek kom vinnig, en my loon is by My om aan elkeen te gee volgens wat sy werk sal wees.

Die bruid se reis huis toe

In [Nasarener Israel](#) ons gee meer besonderhede oor hoe die bruid, Israel, in die Christelike kerk verlore gegaan het, asook hoe sy moet terugkeer na die oorspronklike geloof om haar man Yeshua, te behaag. Ons wys ook hoe die Messiaanse beweging 'n goeie oorgang is na die oorspronklike geloof..

Vir meer inligting, kan u op die afdeling “Resources Menu, books” klik om die studie [Nasarener Israel](#) te kry. Daar kan u baie inligting oor die Israelitiese Nasarener-beweging vind en ons werk om die oorspronklike apostoliese geloof in die moderne tyd te hervestig.

Shalom.

Ondersteuning van die werk

Die Nasarener Israel is besig om die oorspronklike apostoliese geloof in die moderne tyd te hervestig. Yahweh sê vir sy volk om blymoedig te gee, en Hy is getrou om diegene te seën wat tot sy Seun se werk bydra (bv. Eksodus 25: 2, Maleagi 3:10, ens.).

Yeshua sê ook vir ons om nie skatte vir onself op die aarde op te gaar nie, maar om skatte in die hemel bymekaar te maak deur vrygewig by te dra tot Sy werk. Hy sê dat waar ons ons skat is, daar sal ook ons hart wees (Matteus 6).

Shaul (Paulus) vertel ons ook dat diegene wat onderrig word, moet deel met diegene wat onderrig gee.

Galatim (Galasiërs) 6: 6-9

6 Laat hom wat in die woord onderrig gee, deel hê aan alle goeie dinge saam met hom wat leer.

7 Moenie mislei word nie, Elohim (die Almagtige) word nie bespot nie; want alles wat iemand saai, dit sal hy ook maai.

8 Want hy wat aan sy vlees saai, sal uit die vlees verderf maai, maar hy wat in die Gees saai, sal deur die Gees die ewige lewe maai.

9 En laat ons nie moeg word as ons goed doen nie, want op die regte tyd sal ons maai as ons nie moed verloor nie.

As u hierdie dinge glo, kan u maniere vind om met ons saam te werk op die Nazarene Israel-webwerf:

nazareneisrael.org

U kan ook via PayPal skenk aan:

servants@nazareneisrael.org

Alle gelde sal sorgvuldig en biddend gebruik word om die Groot Opdrag uit te voer, en om die oorspronklike eerste eeuse geloof in die land Israel en regoor die wêreld te herstel.

Mag Yahweh u baie seën omdat u wysheid openbaar om ons te help om die koninkryk van sy Seun te vestig.

Die Oorspronklike Geloof

Wil jy die geloof behou wat die Messias sy apostels geleer het om te onderhou? Die Christendom is vinnig om te beweer dat die Messias se dissipels almal 'Christene' was ... maar is dit wat ons in die Bybel waarneem?

Wat as die Bybel toon dat die Messias en sy dissipels aan hulleself as Israeliete gedink het ... en die "Christene" (daarenteen) 'n heeltemal ander groep is? Wat sou dit dan beteken?

Wat as die oorspronklike apostoliese geloof in werklikheid 'n Joodse en Israelitiese geloof was, met die doel om die tien verlore stamme van Israel terug te wen; en wat as jy een van hulle is?

As jy wil weet of jy deel is van die tien verlore stamme van Israel, of as jy die oorspronklike geloof van die apostels in die moderne tyd wil beoefen, is hierdie studie vir jou.

U kan hierdie studie ook op die internet vind by nazareneisrael.org/af

NASAREENS ISRAEL

"Die geloof eens oorgelewer aan die heiliges"